که می بینی بآن والی رقعه نوشتم و عرض حال وی کردم برین
رقعه نوشت که ان کس را که در یکشنبه پیرا از شام بکوفه
برد و از کوفه بمدینه و از مدینه بمکه و از مکه بشام بکوشید که او را
از محبس بخلاصی دهد ان بسیار بر من گران آمد و مغموم و محزون
شدم چون بامداد کردم بجانب حبس روان شدم تا وی را
ازان حال آگاه کنم لشکر بازار او نگاهبانا بازار اضطراب
بافتم پرسیدم که حال چیست گفتند این شخص که دعوی
نبوت کرده بود و وی را محبس کرده بودند دوش
غایب شده است نمیدانیم که وی را زمین فرو برده است
یا مرغان آسمانی بربوده اند از انجمله آنست که چون
مامون فوت شد فرمود که فرج ما بعد از کذشتن مامون
سی ماه خواهد بود چون از فوت مامون سی ماه کذشت
وی را وفات رسید از انجمله آنست که شخصی گفته است
که بر جواد رضی الله عنه در آمدم و گفتم که فلان صالح دعا
رسانیده است و از جاهای شما جامه طلبیده است که
کفن وی کنند فرمود که وی از ان مستغنی شده است من بیرون
آمدم و هیچ ندانستم که معنی آن سخن چه بود ناگاه خبر رسید که وی
پیش ازین بسیر روز یا چهار ده روز مرده است از انجمله آنست
که دیگری گفته که بایکی از اصحاب قصد سفر داشتم بر جواد رضی الله
عنه در آمدم که وداع کنم فرمود که امروز بیرون مرو بود تا
فردا صبر کنید چون بیرون آمدم صاحب من گفت که من
بیرون میروم که بار من بیرون رفته است من بایستادم وی
برفت شب در ان وادی که فرود آمد سیل آمد و در ان غرق
شد و ببرد علی بن محمد بن علی بن موسی بن جعفر رضی الله عنهم وی امام دهم است
کنیت وی ابو الحسن است و وی را ابو الحسن ثالث گفتند وی را طیب
وی هادی و نقی نیز مشهور است مادر وی ام ولد بوده است
سمانه نام و قیل ام امه ام الفضل بنت المامون ولادت
وی در مدینه بوده است سیزدهم ماه رجب سنه اربع عشرت
و مائتین و وفات وی در زمان منتصر بود در سر من رای از نواحی
بغداد روز دوشنبه از اواخر ماه جمادی الاخری سنه اربع